



Аяз би ертегісі

by Takhmina Begaidar



Аяз би, ұзын сақалды, үлкен көзді ақсақал, қатал қыста ауылға келді. Ол өзінің сиқырлы күшімен жас балалардың қатып қалған қолдарын жылытты. Аяз бидің жылы жүрегі бар еді, және оның күші табиғатпен байланысты болды.



Аяз би ауылды аралап, барлық үйлерді көрді. Кейбір үйлерде отын жоқ, кейбір балалар тоңып отырды. Оның жүрегі қатты ауырды, бірақ ол бұл проблеманы шешуге бел буды.



Аяз би сиқырлы таяғын көтеріп, қарды ыстық отқа айналдырды. Ол ауыл тұрғындарын жылыту үшін жылыну ошақтарын жасады. Балалардың көздері қуаныштан жарқырады.



Содан кейін Аяз би әрбір үйге барып, отын тасыды. Ол ешкімге көмек сұрамады, тек өз күшіне сенді. Ауыл тұрғындары оның қайырымдылығына таң қалды.



Қыс аяқталды, және ауылдағы барлық адамдар жылы болды. Аяз би жақсылық жасаудың маңыздылығын үйретті. Оның есімі мәңгіге қалды, және оның ерлігі туралы әндер айтылды.



Көктем келгенде, Аяз би тағы да ауылға келді, бірақ ол бұл жолы жылдың жылы мезгілін әкелді. Ауыл тұрғындары оны жылы қарсы алды және оған өз алғыстарын білдірді. Аяз би өз жұмысына риза болды.